

**ЦВЕТАН СЕВЕРСКИ
РИСКЪТ
ОСТАРЯЛА ДУМА**

chitanka.info

— Интересно, този филм на какъв ли екран е прожектиран по онова време? — чуди се Пешо Релето. — Вижте по какъв първобитен начин се сменят кадрите.

— Ако разгърнем историята на киното, ще установим, че филмът „Тримата приятели и тайгата“ е произведен в средата на ХХ век — обади се зад гърба му Александър Велики, или Сашо Историята. И двата варианта на това име му подходат. По всички исторически въпроси се отнасяйте до него. Дава информация прясна, точна и безинтересна. Това, разбира се, е само моето мнение.

Седяхме спокойно в широките си кресла, бяхме настроили малките персовизори, които имаха размери на обикновени очила и, прикрепени с наушници ни позволяваха да коментираме, да имитираме героите, да си вършим какво ли не...

— Гледайте какви особени пушки! — чух да казва Бини, нали го знаете, дето преди месец дойде от планетата Бинерия. — Пълнят се с някакви фишеци и като гръмнат, излиза пушек.

— Това са стари ловни двуцевки — обясни Александър Велики. — Стрелят със сачми. Имат големи сачми за едрите животни и по-малки — за дребните.

И филмът не беше от най-безинтересните. Разказваше за трима приятели — Иван, Альоша и Сергей. Какви имена, досущ като нашите.

Отиват на лов в тайгата. Тогава е имало и прерии, и пустини — природата била още непобедена. А да ловуваш в тази тайга, както показва филмът, не е било съвсем лека работа. Зверове всякакви, средства за ориентирание съвсем първобитни.

— Ловците разполагали само с магнитен компас — обясни Александър Велики на Бини.

И какво се случва? Сергей изостава да се преобуе — целият е във вода. Иван и Альоша виждат встрани от пътеката в хралупа на стар изгнил дънер едно мече. Решават да го хванат живо за градския зоопарк. Правят обсада, но мечката-майка подушва опасността и тръгва да го спасява. Старата мечка бяга толкова бързо за една мечка, та Пешо Релето мисли, че била ускорявана от токови импулси. Шегаджия!

— Може биотокови, от категорията на сантиментитоките импулси да са били — вика той, — но една мечка никога не може да бяга толкова бързо.

Ловците чуват нейния рев и по всички ловни правила я причакват и убиват. Ето как е станало това — Бини връща не без любопитство последните кадри на филмчето. — Когато тя вижда мечето си в краката на тези странни същества — хората, тя без да спазва дори инстинкта за самосъхранение, се хвърля срещу тях и няколкото изстрела я свалят на земята.

— Стара ловджийска история — обяснява Александър Велики. — Сега са много на мода такива първобитни филмчета.

В суматохата около ловуването Иван и Альоша забравили да оставят по пътя знак на своя приятел. Той продължил вече без компас в предполагаемата посока и се отклонил в района на „Сигурната смърт“.

— Час път, седем километра, извървени пеша. Какво ли е това разстояние? — казва Пешо Релето.

— Не забравяй, че те се движат в тайга — подсеца го Сашо.

Мисълта за Сергей ги разтревожва. Оставят убитата мечка и вързаното мече и тръгват. Макар и не съвсем лесно, те откриват някакви следи от ботушите на Сергей. Много перипетии преминават, на два пъти затъват в тресавищата и едва се спасяват. Нощта настъпва, видимост — никаква, но те продължават с ускорени крачки. На всеки десет метра коленичат, намират следа и отново продължават. Тревогата се усилва още повече от факта, че Сергей е без пушка — намират я до дървото, където е седял да се преобуе. Открийт ли го зверовете, свършено е с него...

На сутринта, когато тайгата се събужда от тежкия си сън, край едно благо намират ръкав от шубата на Сергей...

Глутница вълци, подушили мършата, ги обграждат веднага. Изстрелите не плашат освирепелите от глад животни. Обръчът на зверовете се стяга — патроните са на привършване. Всеки момент двамата могат да бъдат разкъсани. Добре че наблизко е имало дървари, които чули изстрелите и вълчия вой и се притекли на помощ. Иначе и двамата ловци щели да загинат.

— Интересно защо са го търсили толкова време? С ехогенератора за минутка е открит — чуди се Пешо Релето.

— Тогава е нямало такива модерни уреди — казва Александър Велики.

— Ако са изчислили вероятността да бъде открит Сергей, нямало е въобще да тръгнат — казва Бини. — Та сами вижте: четири хиляди

квадратни километра за време тридесет и осем часа. Какво показват данните? Погледнете изходящия талон на изчислителната машина — вероятност 0,000003. Нищожна вероятност да го открият жив. Защо тогава е трябвало да се излагат на риск?

Всички се съгласихме с мнението на Бини, че наистина голяма глупост е било да тръгнат да го търсят...

— Вие забравихте, че филмът е още от средата на ХХ век — каза по едно време Александър Велики. — Може тогавашните хора по-иначе да са мислели...

Публикувано във вестник „Септемврийче“, брой 37/1970 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.